

er i Stand til at meddele sine Partifæller en saadan dramaturgisk Myndighed som den, der viste sig her i den Tale om Teaterforhold, vi hørte af den ærede radikale Ordfører, det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen). At slikt kan forplante sig i den Grad til Partiets Medlemmer, forekom mig ganske vist ret imponerende.

I Tilslutning hertil vil jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for det radikale Parti sagde, at Kultusministeren nu vel maa se at forberede det, der skal ske i 1916, og det er mit Haab, at den højtærede Finansminister vil hjælpe i den Henseende. Det er jo ikke alene for Teatrets, men for Landets Skyld, og jeg mener, at Det kongelige Teater spiller en saa stor Rolle for vort aandelige Liv, at alle gode Kræfter maa arbejde derfor. Men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar det radikale Partis Ordfører mener, at man allerede nu maa gaa i Gang med at berede, hvad der skal ske i 1916, kan det være meget rigtigt, men hvorfor har Ministeriet da ikke allerede længe før Krigssituationen kom, taget fat? Det er ikke sket, men det havde der været Grund til, saa sandt som der var saa megen Alvor i og saa megen Trang til det nye, som man saa tidt har hørt om fra den Side.

Maa jeg saa tilsidst tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Kultusminister i Anledning af en Udtalelse, som den nuværende højtærede Konseilspræsident kom med, da Loven var til Behandling i 1911. Da fremhævede den nuværende Konseilspræsident som en Grund til at faa Revisionsbestemmelsen ind, at inden Udgangen af den ved § 9 satte Frist vilde Ministeriet have modtaget et af Teatrets Direktion bebudet Forslag om en fornuftigere Ordning af Feu, Spillepræmie og Pension, „saaledes at vi kan vende tilbage til Sagen og virkelig faa en Ordning af disse Spørgsmaal, og at det ikke skal gaa Direktionen i Glemme eller skal dø hen uden at føre til noget Resultat, thi det vilde blive Statskassen for dyrt“. Maa jeg altsaa spørge, om den højtærede Kultusminister har modtaget et saadant Forslag fra Direktionen? For det kan vel ikke være de 65,000 Kr. paa Finansloven, som der her er Tale om. Det vilde da virkelig blive Statskassen en ret dyr Historie, og Meningen var dog vistnok, at det skulde blive billigere for Statskassen, naar man fik et saadant Forslag om en bedre Ordning af Feu, Spillepræmie og Pension.

A. C. Meyer: Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, havde i den højtærede Finansministers Minespil set noget, han tydede som Livsens Ondskab. Jeg vil i den Anledning sige til det ærede Medlem, at det er jo tilladeligt at lægge i sit Ansigt et eller andet Udtryk, som kan illustrere, hvad man taler om. Og jeg kan ikke indse, at den højtærede Finansminister med nogen særlig glad eller straalende Mine kunde tale om det Beløb, vi har at udrede for at opretholde Det kongelige Teater. Men hvis man i øvrigt vil tale om Ministres Minespil, vil jeg bede det ærede Medlem erindre sig, at en af hans egne tidligere Justitsministre afskedigede en Embedsmand, da han var i Audiens hos Ministeren, fordi han i den paagældende Embedsmands Minespil fandt noget, der tydede paa, at han ikke talte Sandhed, og det er dog at gaa betydeligt videre end dette, at man i den højtærede Finansministers Ansigtstudtryk i Dag finder et i sig selv saare forstaaeligt Udtryk for, at det, vi har med at gøre, er ret beklageligt.

Men maa jeg i øvrigt sige til enkelte af de ærede Talere, der har haft Ordet, og med Henblik paa, hvad den højtærede Kultusminister har sagt i Samklang med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), at det neppe er urigtigt, naar jeg paastaar, at i alt Fald de billigste Pladser i et Nationalteater bør være saa let tilgængelige som muligt for de brede Lag, og dette kan selvfølgelig ikke influere paa, om Teatrets økonomiske Drift bliver bedre eller ringere. Derfor kan man godt opretholde Billetpriser, som er tilstrækkeligt høje til, at man ved Valg af et fornuftigt Repertoire og i øvrigt ved en sund Økonomi indenfor Teatrets Rammer er i Stand til at faa om ikke Balance, saa dog i alt Fald saadanne Forhold tilvejebragt, at Statens Tilskud kan forringes ret betydeligt. Andet og mere har jeg ikke ment. At man maa yde Tilskud til et Nationalteater, finder jeg rimeligt af Hensyn til de Værdier, Teatret i det hele beskæftiger sig med.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) beklagede sig over, at det var næsten ikke muligt at komme i Det kongelige Teater, fordi Fagforeningsmedlemmerne optog det. Det er naturligvis en af det ærede Medlems sædvanlige Overdrivelser, thi naar Fagforeningernes Medlemmer kommer en Gang hver 14de Dag, er der dog et tilstrække-